

پُل بربن

تاریخ داخائو

(۱۹۴۵-۱۹۳۳)

ترجمہ

جمشید نوایی

ماله از پیش

۱۸۷ روحانی از سوی ۵۶ نفر
۱۸۷ چالکه ای لایه ۹۷ نفر
۱۸۷ تکمیل کننده و پیشه
۱۸۷ مجموع اعماق و تضییغ اعماق
۱۸۷ تهموپیا تضییغ
۱۸۷ آنچه که در اینجا مذکور شد
۱۸۷ هولناک

فهرست مطالب

یادداشت مترجم	۹
مقدمه	۲۱
دیباچه	۲۳
فصل ۱. برپایی اردوگاه و جای آن	۲۷
فصل ۲. ردهبندی و شمار زندانیان	۳۹
فصل ۳. مرکز فرماندهی و اداری اردوگاه	۵۱
فصل ۴. ذهنیت اس. اس.ها	۶۱
فصل ۵. زندگی روزانه زندانیان	۹۷
فصل ۶. زندانیان به هنگام کار	۱۳۳
فصل ۷. بارهای قطار	۱۵۱
فصل ۸. ناخوشی و مرگ در میان زندانیان	۱۵۹
فصل ۹. کیفرها و اعدامها	۱۷۱
فصل ۱۰. آزمایش‌های پژوهشی	۱۸۵
فصل ۱۱. کشیشان در داخانو	۲۰۵
فصل ۱۲. عالم زندانیان	۲۳۱
فصل ۱۳. پایداری و رفاقت	۲۴۵
فصل ۱۴. واپسین روزها و آزادی	۲۵۹

۸ تاریخ داخانو

۲۸۱	فصل ۱۵. پس از آزادی
۲۸۷	فصل ۱۶. مردگان داخائو
۲۹۱	منابع اطلاعات
۲۹۲	کتاب‌ها و نشریه‌های ادواری مرجع
۲۹۴	فهرست افزوده‌ها
۳۹۷	بنای یادبود داخائو
۴۱۳	نمایه

لیست محتوا

۱	مقدمه
۲	طریقه
۳	طریقه

۷	ن آرچ لجه ع ملکه بارون الیور ر رسمه
۷	ن لیبانان ر شیخ رودمانه ۷ ر سمه
۱۰	ملکه بارون اکاره ر همانه ۷ ر سمه
۱۲	لکسیار بارون شومنه ۹ ر سمه
۱۴	ن لیبانان هانوی ر شیخ ۵ ر سمه
۱۷	لچ چکنه هنر لیبانان ۹ ر سمه
۱۷	لچ رولن ب ۷ ر سمه
۱۹	ن لیبانان لیسی ر شیخ ۸ ر سمه
۱۹	لکه اسماع لکه لیخ ۸ ر سمه
۲۱	ر کشیون افون شیخ ۱۰ ر سمه
۲۱	ه لغاء ب ن لشنه ۱۱ ر سمه
۲۲	ن لیبانان جاوه ۷ ر سمه
۲۲	تلقی ع ری اسپلی ۷ ر سمه
۲۴	ر چکن آرچی ن بسراو ۷ ر سمه

مقدمه

میلیون‌ها تن از خوف اردوگاه‌های کار اجباری عذاب کشیدند؛ و میلیون‌ها تن در آنها نابود شدند.

جرائم آنها این بود که برای آزادی و حقوق انسانی و لزوم احترام به هر فرد و همه کس مبارزه کرده بودند.

منابع این کتاب که تاریخ اردوگاه کار اجباری داخانو^۱ است، استناد موجود و گزارش‌هایی است که بازماندگان به دور از خشم یا نفرت به نویسنده ارائه کردند. کتاب به این امید نوشته شده که از جان‌گذشتگی یکرانی که انسان‌ها از خود نشان دادند، پوچ و بیهوده به شمار نیاید.

روای سخن کتاب به ویژه با نسل جوان است تا به ارزش آزادی و نعمت‌های مردم‌سالاری و صلح بیندیشند.

ژنرال دکتر ا. م. گریس^۲ دارای نشان صلیب
جورج و نشان خدمات برجسته

نام مستعار
ناخدادوم، پت اولری^۳، نیروی دریایی
رئیس

1. Dachau

2. A. M. Guerisse

3. P. O'leary

دیباچه

این کتاب به تشویق و زیر نظر کمیته بین‌المللی اردوگاه کار اجباری داخلو^۱ (C. I. D) منتشر شده. کمیته نماینده ده‌ها هزار تن جان باخته اردوگاه مرگ و کسانی است که از مهلکه جان بهدر بردن. شهیدان و بازماندگان از میان بیست و پنج ملت خاور و باخته بوده‌اند.

نویسنده این تاریخ پل بربن^۲، ژنرال بلژیکی، از زمرة کارشناسان مسائل رایش سوم به‌شمار می‌آید و با نوشته‌های خود در این باب آوازه‌ای بلند دارد. او وظیفه‌بی اجر و بسیار دشوار یافتن و محرزکردن حقایق تاریخی داخلو را بر عهده داشته و آن را به اتحام رسانیده. کتاب نتیجه چندین سال پژوهش اوست و متکی است بر سندهای معنبری که لازم بود در کشورهای خاور و باخته و ایالات متحده و فلسطین اشغالی کاویده و بررسی شود. و انگهی باید گفت که اساس این اثر را کتاب‌شناسی فراگیرنده و گواهی بسیاری از بازماندگان دربرمی‌گیرد. کتاب به‌موقع نشر می‌یابد زیرا شمار بازماندگان رو به کاهش گذاشته و نکته مهم این بوده که تجربه آنها در زمان زندگانشان گردآوری و سنجیده شود.

با این همه، کتاب مدعی نیست که کم و کاستی ندارد: پاره‌ای از سندها را اس. این.ها به هنگام شکست از میان بُردند؛ تعداد زیادی از دیگر سندها در اختیار

فصل ۱

برپایی اردوگاه و جای آن

شهرستان داخاٹو در پانزده کیلومتری شمال باختری مونیخ در کنار جاده‌ای است که به اینگولاشتاد^۱ می‌انجامد. جمعیت کنونی آن سی هزار تن است؛ یعنی ده برابر بیشتر از آغاز این سده که در گذرش داخاٹو نقطه کوچک و کم‌اهمیتی بود.

شهر که بر کرانه رود آمپر^۲ – شاخابه‌ای از ایسار^۳ – قرار دارد، روی تپه ماهوری بنا شده که بر این ناحیه مشرف است. از مهماتی قصر محلی، منظره زیبایی از مونیخ و رشته کوه‌های آلپ به چشم می‌خورد. دشتی که تا شمال باختری مرکز باواریا کشیده می‌شود و به موس داخاٹو^۴ مشهور است، چندان برآور نیست؛ بلکه مردابی و پوشیده از درخت است.

داخاٹو آب و هوای نامساعدی دارد، با زمستان‌های دراز و بسیار سرد و برف سنگینی که بیشتر وقت‌ها تا ماه اردیبهشت می‌بارد. از دیرباز در این پهنه هیچ فراورده‌ای بارنمی آمد: تنها مواد گیاهی مردابی و سیزه‌زارهای پیرامون، اندک

1. Ingolstadt

2. Amper

3. Isar

4. Moos، لفظی از واژه باواریایی یا سوئیسی مرداب.